

Αγαπητή Σύνταξη

Σας γράφω αυτό το γράμμα για την Αγαπητή κ. Δέσποινα Μπαχά.

Προ ημερών κ. Μπαχά γράψατε ότι πρέπει η Παροιμία να φτιάξει ένα Εκδοτικό Οίκο για να μπορέσουμε και εμείς οι ποιητές και οι πεζογράφοι που δεν έχουμε την οικονομική δυνατότητα να εκδώσουμε τα ποιήματά μας και τα πεζογραφήματά μας σε βιβλία που τα έχουμε καταχωνιασμένα μέσα στα μπαούλα μας. Γράψατε στην εφημερίδα αυτή την ωραία πρότασή σας που νομίζω αξίζει να σας συγχαρώ γιατί αφορά και εμένα που αναφέρατε το όνομά μου σαν ποιήτρια που είμαι και αυτό με τιμά και μου δίνει θάρρος να γράφω όσο είναι δυνατόν καλύτερα γιατί ελπίζω μια μέρα η πρότασή σας να γίνει πράξη και να εκδοθούν σε βιβλίο και τα δικά μου ποιήματα.

Πρώτα από όλα σας ευχαριστώ προσωπικά γιατί πήρατε την πρωτοβουλία να γράψετε αυτά που δεν είχε κανείς άλλος το θάρρος να γράψει μέχρι τώρα. Η αλήθεια είναι ότι εγώ δεν μπορώ νά'χω όλες τις εφημερίδες της Εβδομάδας μόνο Τρίτη και Παρασκευή παίρνω αλλά κάποιος με πήρε τηλέφωνο και μου είπε τα νέα και φρόντισα να βρω την εφημερίδα της Τετάρτης 9-6-10 μου την έστειλε από το Σύνδνεϊ ο πατριώτης μου Κώστας Τσιούρης. Είδα τα γραφόμενά σου κ. Δέσποινα και χάρηκα ιδιαιτέρως, διότι μετά από τόσα χρόνια που γράφω και προσφέρω στην εφημερίδα, δεν έγραψα κανείς δυο λόγια για την Εύα Βενέτη και για μένα το καθετί έχει σημασία γιατί είμαι άνθρωπος με αισθήματα και φιλότιμο.

Δεν ξέρω πότε θα έχω την τύχη να δω και ε-

γώ το όνειρό μου να γίνεται αλήθεια, αλλά πάντα ελπίζω πως αν είμαι καλά κάποτε θα δικαιωθώ, αλλά τα χρόνια φεύγουν δυστυχώς και τα προβλήματα μεγαλώνουν και κανείς στην σημερινή ημέρα δεν δίνει σημασία για την Ανθρώπινη αξία αλλά μόνο για τα υλικά

αγαθά.

Με αυτά τα λίγα λόγια εκφράζω τις ευχαριστίες μου σε σας προσωπικά και στην εφημερίδα που αναγνωρίσατε και σε μένα τη φτώχη ποιήτρια ότι κάποτε το ποιητικό μου έργο πρέπει να εκδοθεί σε βιβλίο που ίσως προσθέσει ένα μικρό λιθαράκι στις γενιές που έρχονται για τη διατήρηση της ελληνικότητάς μας και για μια δικαίωση των τόσων χρόνων κόπων μου. Και πάλι εύχομαι να είστε πάντα καλά και να συνεχίστε το έργο σας.

Με εκτίμηση Εύα Βενέτη
YERRINBOOL NSW

Πολλές ευχαριστίες στην κ. Δέσποινα Μπαχά

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Οι αγαπητοί αναγνώστες - επιστολογράφοι μας θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1. Οι χειρόγραφες επιστολές θα πρέπει να είναι καθαρογραμμένες, όχι μεγαλύτερες από τρεις σελίδες και να μην περιέχουν υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς ή ύβρεις κατά προσώπων ή φορέων.
2. Να αναγράφεται το τηλέφωνο του αποστολέα, το οποίο δεν πρόκειται να δημοσιευτεί ούτε να δίδεται σε άλλους αναγνώστες.
3. Οι επιστολές θα πρέπει να είναι αυθεντικές και όχι αντιγραφές άλλων κειμένων ή άρθρων, και να αποστέλονται για αποκλειστική καταχώρηση στον "Κόσμο". Επιστολές που έχουν δημοσιευθεί σε άλλα έντυπα δεν θα δημοσιεύονται στον "Κόσμο".
4. Οι επιστολογράφοι μας θα πρέπει να είναι υπομονετικοί σχετικά με το χρόνο αναμονής μέχρι τη δημοσίευση της επιστολής τους καθώς τηρείται σειρά προτεραιότητας. Οι επιστολές που λαμβάνουμε μέσω email (kosmos@kosmos.com.au) για τεχνικούς λόγους δημοσιεύονται γρηγορότερα.

Λατρευτό μου χωριό Άστρος Κυνουρίας

Αγέρας σε δροσίζει την αυγή
αργά αραιό σκοτάδι
στου ήλιου την ανατολή
άγγελοι σ' απλώνουν σμαράγδι.

Αμέτρητες διαλεχτές ομορφιές
περίσια σου χαρίζουν χάρη -
μάγισσες στις ακρογυαλιές
ερωτικό απλώνουν κουβάρι.

Ο Πάρνωνας στέκει καμαρωτός
δροσερές πηγές ανοίγει
ακούραστος πετά ο πελαργός
πάνω, στου μουστού τη λίμνη.

Καταπράσινες γύρω σου πλαγιές
μυριστό του λόγγου το θυμάρι
κοπέλλες χορεύουν λυγρές
για τη δική σου χάρη.

Σε μια γωνιά σου έγινε
συνέδριο μυστικό
να σπάσουνε τα σίδερα
τον τούρκικο ζυγό.

Του Τάνου τα θολά νερά
της θάλασσας το κύμα
της Ζάβιτσας η καταχνιά
και του μουστού η γλίνα.

Χρόνια μακριά σου ζω
στης ξενιτιάς τον πόνο
πάντα εσένα νοσταλγώ
εσένα ζητώ και μόνο.

Εκεί είναι το πατρικό
χρόνια ρημωμένο
δεν υπάρχει πια νοικοκυριό
κοράκια φορτωμένο.

Έφυγε η μάνα από τη ζωή
ζητούσε τα παιδιά της
κομμένη κρατούσα την πνοή
καυτά τα δάκρυνά της.

Όλα γυρίζουν στη ζωή
και το μυαλό ζαλίζουν
τύχη - μοίρα κακή
και στεναγμούς γεμίζουν.

Άνοιξες και Καλοκαιριές
κοντά σου να γυρίζουν
νεράιδες στις ακρογυαλιές
στεφάνια να σκορπίζουν.

Τώρα σαν γέρνει η ζωή
θαρθώ να πω αντίο -
νιώθω κομμένη την πνοή
σε γερασμένο πλοίο.

Της μάνας να στυλώσω το σταυρό
να την ευχαριστήσω
δώρο μου χάρισε ζωή
στα ξένα για να ζήσω.

Με ευχαριστίες
Ι.Γ. Βασιλείου, πρώην εκπ/κός